

Ἑόρτιος Ὁμιλία Σεβασμ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γεροντίου
στὴν Θεία Λειτουργία τῆς Πανηγύρεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς
τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης
Πέμπτη, 2α Ὀκτωβρίου 2026 ἐκ. ἡμ.
Φυλὴ Ἀττικῆς

**«Ὅστις ἂν οὖν ὁμολογήσῃ ἐν Ἑμοὶ
ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ
ἐμπροσθεν τοῦ Πατρὸς Μου τοῦ ἐν Οὐρανοῖς»**
(Ματθ. ι' 32)

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς,
προσφιλέστατε Ἀδελφεὲ καὶ Συλλειτουργγε,
Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Ἀδελφοί,
Ὅσιώτατε Ἁγιε Καθηγούμενε μετὰ τῆς περὶ Σὲ ἐκλεκτῆς καὶ φιλοξένου μονα-
στικῆς Ἀδελφότητος,
Εὐλαβέστατοι Κληρικοί,
Σεπτὴ χορεία τῶν Μοναστικῶν Ἀδελφοτήτων,
Προσφιλεῖς καὶ φιλέορτοι Χριστιανοί·

Μὲ αἰσθήματα βαθείας κατανύξεως, πνευματικῆς ἀγαλλιάσεως καὶ ἱεροῦ δέους, ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος συνήγαγεν ἡμᾶς σήμερα εἰς τὸν ἱερὸν τοῦτον τόπον, τὸ περιβόλι τοῦ Οὐρανοῦ, τὴν πανηγυρίζουσαν Ἱερὰν Μονὴν τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Μαρτύρων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης ἐδῶ εἰς τὴν Φυλὴν.

Ἦλθομεν ὡς προσκυνηταὶ ταπεινοί, διὰ νὰ τιμήσωμεν δύο ἐξαιρετοὺς ἀστέρας τοῦ νοητοῦ στερεώματος τῆς Ἐκκλησίας μας, δύο Ἁγίους, οἱ ὅποιοι διὰ τοῦ Βίου καὶ τοῦ

Μαρτυρίου τους κατέδειξαν την ἀκατάλυτον δύναμιν τῆς πίστεως εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

* * *

Ὁ Ἅγιος Κυπριανὸς καὶ ἡ Ἁγία Ἰουστίνα δὲν εἶναι ἀπλῶς δύο ὀνόματα εἰς τὸ Συναξάριον τῆς Ἐκκλησίας μας. **Εἶναι** ζῶντα σύμβολα τῆς νίκης τοῦ Φωτὸς ἔναντι τοῦ σκοτόυς, τῆς Ἀληθείας ἔναντι τοῦ ψεύδους, τῆς θείας Χάριτος ἔναντι τῆς δαιμονικῆς ἐπηρείας. **Ὁ** Κυπριανός, ἄνθρωπος μεγάλης μορφώσεως ἀλλὰ καὶ βαθείας πλάνης, ὑπῆρξε μάγος δεινός, ὑπηρέτης τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων. **Ἡ** δὲ Ἰουστίνα, μία σεμνὴ παρθένος, ἀφιερωμένη σώματι καὶ ψυχῇ εἰς τὸν Νυμφίον Χριστόν.

Ὅταν ὁ Κυπριανὸς ἐπεστράτευσε πᾶσαν τὴν δαιμονικὴν τέχνην καὶ δύναμιν, διὰ νὰ κλονίσῃ τὴν ἀγνότητα τῆς Ἰουστίνης, προσέκρουσεν ἐπάνω εἰς ἓνα ἀδιαπέραστον τεῖχος. **Καὶ** τὸ τεῖχος αὐτὸ ἦτο τὸ σημεῖον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ ἡ ἀκλόνητος πίστις τῆς ἀγίας κόρης. **Ὁ** ἀρχέκακος ὄφις ἠττήθη ὑπὸ μιᾶς ἀσθενοῦς γυναικείας φύσεως, διότι αὐτὴ ἡ φύσις ἦτο ἐνδεδυμένη τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ. **Τότε** ὁ Κυπριανὸς κατενόησε τὴν ἀδυναμίαν τῶν δαιμόνων. **Ἐ**καυσε τὰ μαγικὰ βιβλία του, προσέπεσεν εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἐπισκόπου, ἐβαπτίσθη, ἐχειροτονήθη καὶ ἀξιώθη νὰ γίνῃ Ἐπίσκοπος καὶ τελικῶς Μάρτυς τῆς Πίστεως, συμμαρτυρήσας μετὰ τῆς Ἀγίας Ἰουστίνης.

* * *

Ἄς σταθῶμεν ὅμως, ἀδελφοί μου, μὲ θεολογικὴν περισυλλογὴν ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ θαύματος τῆς μεταστροφῆς.

Ἡ ἐπιστροφή τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ ἀπὸ τὸ σκοτὸς τῆς μαγείας εἰς τὸ φῶς τῆς θεογνωσίας δὲν εἶναι μία ἀπλὴ ἀλλαγὴ ιδεολογίας, ἀλλὰ μία ὀντολογικὴ ἀλλοίωσις.

Εἶναι ἡ φανέρωσις τῆς ἀπείρου Ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποιος δὲν ἀποστρέφεται τὸν ἁμαρτωλόν, ἀλλὰ ἀναμένει τὴν μετάνοιαν αὐτοῦ.

Ὁ Ἅγιος Κυπριανὸς ἐνίκησε τὴν δαιμονικὴν πλάνην ὅχι διὰ τῆς ἰδικῆς του ἀνθρωπίνης σοφίας, ἀλλὰ διὰ τῆς συντριβῆς τῆς καρδίας του.

Ἡ Μετάνοια, κατὰ τοὺς Ἁγίους Πατέρας, εἶναι τὸ δεύτερον Βάπτισμα, εἶναι ἡ ἀνακαίνισις τοῦ κατ' εἰκόνα, ἡ ὁποία εἶχε μαυρίσει ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν.

Ὅταν ὁ πρῶην μάγος ἔκαυσε τὰ βιβλία τῆς ἀπάτης, δὲν ἀπέρ-

ριψε ἀπλῶς τὴν τέχνην του, ἀλλὰ ἀπεκήρυξε τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τῆς φθορᾶς, διὰ νὰ ἐνδυθῇ τὸν Νέον Ἀδάμ, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευράν, ἡ Ἁγία Ἰουστίνα μᾶς ἀποκαλύπτει τὸ βαθύτερον μυστήριον τῆς χριστιανικῆς ἀσκήσεως καὶ τῆς παρθενίας.

Ἡ παρθενία τῆς Ἰουστίνης δὲν ἦτο μία στεῖρα ἀποχή ἀπὸ τὸν κόσμον, ἀλλὰ μία ἐνθεος ἐρωτικὴ προσφορὰ πρὸς τὸν Χριστόν. **Ἡ** ἀγνότης τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον ναὸν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ὁπως μᾶς διδάσκει ὁ Μέγας Ἀθανάσιος, ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει ἡ Χάρις τοῦ Χριστοῦ, ἐκεῖ ὁ διάβολος καθίσταται ἀνίσχυρος, ὡς ἀράχνη συντριβόμενος.

Ἡ Ἰουστίνα δὲν ἐφοβήθη τὰς μεθοδεῖας τοῦ πονηροῦ, διότι εἶχε τὴν καρδίαν τῆς πληρωμένην ἀπὸ τὴν θεῖαν Ἀγάπην. **Ὁ** φόβος ἐκδιώκεται ὑπὸ τῆς τελείας γάπης.

Ἔτσι, τὸ Μαρτύριον τῶν δύο αὐτῶν Ἀγίων γίνεται μία κοινὴ πορεία πρὸς τὴν θέωσιν, ὅπου ὁ πρῶν θύτης τῆς πλάνης καὶ τὸ ὑποψήφιον θῦμα γίνονται συλλειτουργοὶ εἰς τὸ οὐράνιον Θυσιαστήριον.

* * *

Ἀδελφοί μου, τὸ μήνυμα τῶν σημερινῶν τιμωμένων Ἀγίων εἶναι ἐπίκαιρον ὅσον ποτέ. **Ζ**ῶμεν εἰς μίαν ἐποχὴν πνευματικῆς συγχύσεως. **Ὁ** σύγχρονος ἄνθρωπος, ἀπομακρυνθεὶς ἀπὸ τὴν Πηγὴν τῆς Ζωῆς, τὸν Χριστόν, ἀναζητεῖ σωτηρίαν καὶ παρηγορίαν εἰς τὰ εἰδῶλα τῆς ἐποχῆς μας.

Εἰς τὸν ὕλισμόν,... εἰς τὸν ὀρθολογισμόν,... ἀλλὰ δυστυχῶς καὶ εἰς τὸν νεοπαγανισμόν, τὴν ἀστρολογία καὶ τὴν μαγείαν.

Πολλοὶ χριστιανοὶ σήμερα, λησμονοῦντες τὴν βαπτισματικὴν αὐτῶν Χάριν, καταφεύγουν εἰς σκοτεινὰς πρακτικὰς, ζητοῦντες βοήθειαν ἀπὸ ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ὁ Χριστὸς ἐνίκησε καὶ κατήσχυε διὰ τοῦ Σταυροῦ Του.

Ὁ Ἅγιος Κυπριανὸς μᾶς φωνάζει ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων: **«Ματαῖα ἡ ἐλπίς ἐπὶ τοὺς δαίμονας!».** **Μόνον** ὁ Χριστὸς ἐστὶ τὸ Φῶς καὶ ἡ Ἀλήθεια. **Ὅταν** ὁ ἄνθρωπος ἔχη ζῶσαν πίστιν, ὅταν θωρακίζεται διὰ τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὰ Ἱερὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, διὰ τῆς Εὐχαριστιακῆς ζωῆς, διὰ τῆς νηστείας καὶ τῆς προσευχῆς, τότε οὐδεμία δύναμις τοῦ σκοτόους δύναται νὰ τὸν βλάψῃ.

Ἡ Ἀγία Ἰουστίνα, διὰ τοῦ παραδείγματός της, μᾶς διδάσκει ὅτι ἡ ἀγνότης... ἡ σεμνότης... καὶ ἡ πνευματικὴ ἐγρήγορσις εἶναι τὰ ὄπλα, μὲ τὰ ὁποῖα συντρίβονται αἱ μεθοδεῖαι τοῦ διαβόλου.

* * *

Αὐτὴ ἡ Ἱερὰ Μονή, ἡ ὁποία ἐπὶ δεκαετίας ἀποτελεῖ πνευματικὸν προμαχῶνα καὶ λιμένα εὐδιον διὰ χιλιάδας ψυχῶν, εἶναι ἡ ζῶσα ἀπόδειξις τῆς Χάριτος τῶν Ἀγίων μας. **Ἐ**δῶ, εἰς τοὺς πρόποδας τῆς Πάρνηθος, οἱ πιστοὶ προσέρχονται διὰ νὰ ἀποθέσουν τὰ βάρη τῶν θλίψεων, τῶν ἀσθενειῶν καὶ τῶν ἐπηρειῶν τοῦ πονηροῦ. **Κ**αὶ οἱ Ἅγιοι Κυπριανὸς καὶ Ἰουστίνα, ὡς φιλόστοργοι γονεῖς, παρέχουν ἰάματα, παρηγορίαν καὶ ἐλπίδα.

Καθὼς βλέπω σήμερα τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν, τὸ ὁποῖο κατέκλυσε τὸ Καθολικὸν καὶ τοὺς προαυλίους χώρους τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἡ καρδιά μου πληροῦται ἐλπίδος.

Ἡ Πίστις εἰς τὴν πατρίδαν μας δὲν ἔσβησε.

Ὁ Λαὸς μας, παρὰ τὰς ἀντιξοότητες καὶ τὸν πόλεμον ποὺ δέχεται ἡ Ὁρθόδοξος Παράδοσίς μας, ἐπιμένει νὰ ἐμπιστευέται τοὺς Ἁγίους του. **Αὐτὴ ἡ Πίστις** εἶναι ἡ ἰδιοπροσωπία μας, εἶναι ἡ δύναμὶς μας, εἶναι ἡ ἐγγύησις διὰ τὸ μέλλον τοῦ Γένους μας.

* * *

Σεβασμιώτατε Ἀδελφέ, Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανέ, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς μεγάλης ταύτης Πανηγύρεως, ἀλλὰ καὶ τῶν σεπτῶν ὀνομαστηρίων Σας, Σᾶς μεταφέρω τὰς ἐγκαρδίους εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ.κ. Καλλινίκου, καθὼς καὶ συμπάσης τῆς Ἱεραρχίας μας.

Ὁ Κύριος, διὰ πρεσβειῶν τοῦ προστάτου Σας Ἀγίου Κυπριανοῦ, νὰ κρατύνῃ τὴν ἀρχιερατικὴν Ὑμῶν διακονίαν, νὰ Σᾶς χαρίζῃ ὑγείαν κατ' ἄμφω, μακροήμερευσιν καὶ πνευματικὴν ἀγλαοκαρπίαν, διὰ νὰ ποιμαίνετε μετ' ἀποστολικοῦ ζήλου θεοφιλῶς τὸ ἐμπιστευθὲν Ὑμῖν λογικὸν ποῖμνιον, πρὸς δόξαν τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Εὐχομαι δὲ εἰς τὸν Ἅγιον Καθηγούμενον καὶ τὴν Ἀδελφότητα τῆς Μονῆς νὰ συνεχίσουν μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου νὰ κρατοῦν ἀναμμένην τὴν λαμπάδα τῆς μοναστικῆς πολιτείας, ἀποτελοῦντες φάρον τηλαυγῇ διὰ τὸν χειμαζόμενον κόσμον.

Ἀδελφοί μου, ἃς ἀπέλθωμεν σήμερα ἀπὸ τὴν Πανήγυριν αὐτὴν ἀλλοτροιωμένοι τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν. **Ἄ**ς κρατήσωμεν εἰς τὰς καρδίας μας τὴν πίστιν τοῦ Κυπριανοῦ καὶ τὴν ἀγνότητα τῆς Ἰουστίνης. **Ἄ**ς καταστήσωμεν τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ τὸ καθημε-

ρινὸν ἡμῶν ὄπλον καὶ ἔνδυμα. **Καὶ** τότε, οὐδεὶς φόβος, οὐδεμία
θλίψις καὶ οὐδεμία σκοτεινὴ δύναμις θὰ μπορέσῃ νὰ μᾶς χωρίσῃ
ἀπὸ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ.

*Ταῖς τῶν Σῶν Ἀγίων Μαρτύρων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης
πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν!*